

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 5 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 59:

Forslag til folketingsbeslutning om ansættelse i videnskabelige stillinger ved universiteterne og de højere læreanstalter.

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Fremsat 23/2 93).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Forsknings- og teknologiministeren (Svend Bergstein):

Beslutningsforslag nr. B 58 går ud på, at der skal ske en ændring af bekendtgørelse om statens forskningsråd, således at svar på ansøgninger til forskningsrådene ledsages af de foretagne sagkyndige bedømmelser, og at udenlandske eksperter i højere grad inddrages i disse bedømmelser. Forslagsstillerne mener, at kvaliteten af dansk forskning herved vil kunne fremmes.

Den forskning, som udføres i Danmark, er af stor betydning for hele det danske samfund, såvel for den enkelte borgers velfærd som for opfyldelsen af samfundets erhvervspolitiske, sundhedsmæssige og andre mål. Jeg er derfor enig med forslagsstillerne i, at det er meget vigtigt at være opmærksom på de mekanismer, der fremmer kvaliteten af forskning.

Jeg er imidlertid ikke enig i, at den procedure, som anvendes af de danske forskningsråd ved vurdering af bevillingsansøgninger, fungerer dårligere end de regler for sagkyndig bedømmelse, der bruges i en række andre lande.

Forslagsstillerne fremhæver »peer review« som en af de vigtigste mekanismer til at fremme forskningens kvalitet, idet forskerne herved får deres indsats vurderet af sagkyndige fagfæller. Også de danske forskningsråd benytter sig af »peer review«, idet bedømmelsen af ansøgninger foretages med den faglige ekspertise, der findes i rådene, suppleret med ekstern dansk eller udenlandsk rådgivning, når dette af faglige grunde anses for nødvendigt.

De seks statslige forskningsråd modtager til sammen hvert år ca. 3.000 ansøgninger, der lig-

ger over den bagatelgrænse, som forslagsstillerne omtaler. Afslag på ansøgninger til rådene tager ganske vist udgangspunkt i standardformuleringer, men da der er 35 af disse, er det næsten altid muligt at dække de fleste relevante begrundelser.

Herudover er der en udbredt anvendelse af individuelt formulerede begrundelser. En ansøger, der ønsker det, har desuden mulighed for at få uddybet baggrunden for et afslag mundtligt eller skriftligt og kan herved hjælpes til en bedre projektformulering.

Hvis alle svar på ansøgninger til forskningsrådene skal ledsages af de foretagne sagkyndige bedømmelser, vil det kræve en betydelig ekstra indsats fra rådsmedlemmerne, idet disse i så fald skal finpudse de stikordsmæssige bedømmelser, der normalt udarbejdes til rådsbehandlingen.

International evaluering anvendes især ved større bevillinger. Eksempelvis kan det nævnes, at Statens Naturvidenskabelige Forskningsråd i 1992 har gennemført ca. 50 internationale evalueringer af bevillinger over 750.000 kr. og i øjeblikket har nedsat fire internationale paneler til evaluering af ansøgninger og større satsninger.

En forøget brug af udenlandsk fagkyndige vil medføre forøgede administrative udgifter, idet der skal findes og skabes kontakt til fagkyndige uden for den etablerede kreds. Fremsendelse af det meget store ansøgningsmateriale og skriftlige bedømmelser vil ligeledes betyde meromkostninger, og sagsbehandlingstiden vil blive forlænget. Jeg tvivler desuden på, at forslagsstillerne har ret i, at der ikke vil blive tale om honorarer til internationale bedømmere. Allerede nu betaler forskningsrådene i vid udstrækning honorar for bedømmelser ved udenlandske fagkyndige.

Jeg føler mig ikke overbevist om, at der vil kunne opnås en reel forskningsmæssig gevinst ved en gennemførelse af beslutningsforslaget, eller at det mulige udbytte vil kunne stå mål med det øgede ressourceforbrug. Jeg kan derfor ikke tilslutte mig det foreliggende beslutningsforslag.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Må jeg om beslutningsforslag nr. B 59 først sige, at jeg er helt enig med forslagsstillerne i, at den gældende ansættelsesbekendtgørelse